

Contes
Carlos Zanón

Variacions Tello

Seria desitjable que sempre hi hagués gent publicant com Antonio Tello. A les llibreries i tauletes de nit, llibres com els seus. Així, l'estómac no se'n acostumarà del tot als àpats senzills. Que gent com ell escrigui, enyorat de la seva família i el seu país. Desterrats de si mateixos, del menjador de casa seva, de la realitat amable. Del seu cos i dels seus afectes, del seus odis i la seva biblioteca. Escriptors que encara escriuen des de la selva amazònica de les paraules escrites de la manera que Tello les escriu. Amb respecte, a foc, en plenes facultats cabalístiques. Quan poden generar matèria. Laberints i mons asfixiants de tan personals. Instants i universos que contenen al seu ADN tot allò que es possible i, també allò que és impossible.

Antonio Tello (Villa Dolores, 1945), escriptor de l'exili de la dictadura argentina des del 1975, és una veu potent i personal. A la motxilla, Cortázar, Borges i tot el berenar de campanya post-Samsa. Però sobretot una sisífica voluntat d'escriure els seus llibres com -cal suposar- li agraden a ell. I això, avui i sempre, és de valorar. Llibres com ara *De cómo llegó la nieve*, *Los días de la eternidad*, *El interior de la noche* i *Extraños en el paraíso*.

Ara tenim l'ocasió de rellegir aquesta recopilació de 32 dels seus contes que Candaya ens serveix com a novel·la. El pas del temps a les seves narracions per a un autor com Tello és gairebé indiferent. El seu món és el que és, tancat, faulknerià, de mascles embogits, derrotats, traïdors de la desesperació. El que no són senyals a les primeres narracions són presagis. Violència, condensació d'una vida, un univers en un instant. L'assassí, l'heroi, el covard. Tu, jo, ell. El món quotidià que ens és tan estrany. El desarrelament més profund, fins al punt de no destriar somni i vigília, veritat i mite. Tot és i es recupera i s'ho oblidat i algú ho recorda i ho escriu.

Desesperació o hipnosi

Antonio Tello no és un autor senzill. A l'hora de regalar un llibre seu has de posar la mira telescòpica i, encara així, és possible que fallis. La seva lectura pot deixar-te fora amb facilitat. Desesperar-te, avorrir-te, fer-te malbé una tarda de diumenge, i altres calamitats. Però també pot hipnotitzar-te amb paraules i escenes que remetent al teu jo inconscient i emocional. Tello pot tocar la tecla del piano que t'nis oblidada i fer sonar la nota estranya. Sí, aquella. *

El mal de Q.

Antonio Tello
 Candaya
 Mataró, 2010
 Preu: 16 euros
 Pàgines: 204

El poeta i narrador argentí Antonio Tello ha publicat 'El mal de Q.'

